

Arne og Aud i Myro sine historiar (2).

25.12.2016

Aud og Arne trivest godt i Myro.

Uskedalen.no har vore på vitjing hos Arne og Aud Myklebust i huset deira på Myro (Myklebust). Huset var huset til Sella og Kristian Myklebust. Då dei overtok huset, var det mykje dei måtte gjera med det. Huset er vel nesten heilt renovert og er utruleg koseleg. Dei har klart å halda det i ein gamal stil. Den gamle vedovnen på kjøkkenet er oppussa og blitt flott.

[Aud er ein kunstnar med veven](#)

Vi fekk også omvisning i kunstnarbuva til Aud. Når ho er i Uskedalen brukar ho mykje tid der. Vi fekk også demonstrert vevstolen hennar. Aud er ei framifrå veverse (sjå bilde lenger nede). I staden for å intervjuar dei, ba vi dei fortelja kvar sin historie. I går gjengav vi Arne si historie, og no følgjer det Aud fortalde:

3. Vi takker Gud for han var tålmodig
 da vi i overmøt ilte frem.
 Nå vil vi være litt mere rolig
 og dele goder med alle dem
 som ennå ikke har mat som metter
 og ikke hus som gir sikker ly
 mot kalde vinder og mørke netter
 og regn som strømmer fra tunge sky.

17

Biletet har fått plass både i diktboka og Frikirken.

Jeg var 12 år første gang jeg snakket med til min mann. Det var på en båttur med 'Melandrot' sommeren 1947. Arne klatret på et rekkverk ombord da jeg gikk rundt på dekk: 'er du turner du' spurte jeg.

Det gikk noen år før vi fortsatte 'samtalen'. Da var han blitt dirigent for Nestun Indremisjons Ungdomskor som var stiftet i 1945. Da var han allerede dirigent for brassbandet samme sted. 60 år som dirigent gjorde at han i 2005 mottok Kongens fortjeneste i sølv. Sangen og musikken førte oss sammen, og binder oss fortsatt sammen 62 år etter.

Bryllup, ble feiret 30. april 1955 i Fana Kirke. Gjester var nærmeste familie samt medlemmer i kor og orkester.

Bankmannsjobben hadde Arne i 40 år, men de hardeste øktene var nok i kor og orkester. Ofte optrådte vi sammen på ulike stevner. Har også sunget i Grieghallen.

Nå senere ha jeg fått vite at det var på et sangerstevne i Blomsterdalen han bestemte seg for å gjøre alt som sto i hans makt for å få meg, eller rettene den høyre armen min. Da stevnet var slutt dro vi med R 262 (Morris på min alder) til Flesland flyplass. Han ville nok få meg til de store høyder så snart som mulig. Både Morrisen og jeg likte flyplassen, men en spleising var ikke enkel i og med at vi begge var lovt bort til andre. Men det ordnet seg etter hvert.

Min fantastiske pappa har betydd mye for meg, og staheten min har jeg nok etter han. Arne sier ofte til meg det

som var pappas motto: 'Du får til det du vil'. Når jeg ser tilbake, skjønner jeg ikke hvordan jeg har kommet gjennom alle sykdomsperiodene mine.

Min kunstinteresse startet med et kurs på friundervisningen i skulptur. Å forme i leire likte jeg godt, og å støpe gipsformer. Ett av arbeidene mine har jeg nå støpt i messing.

Jeg kom egentlig litt sent i gang med kunsten. Debuterte i 1978. Litt senere kjøpte jeg min første vevstol. Det eneste teppet jeg har vevd i tynt kunstvevsgarn henger nå i Bergen frikirke. Ikke mange vet at dette egentlig var en prøveklut. I vevingen og malingen er jeg autodidakt.

Opprinnelig var det to kirker som ville kjøpe teppet. Og det etter en tvilsom prosess i soknerådet i den kommende Skjold kirke som senere ble vår kirke. Menighetsrådet var hjemme hos oss for å se på bildet. De ville ha bildet og pris ble avtalt. Men etter en tid ville de sette ned en komité, og kjøpet ble hevet. Både Frikirken og Kvamme i Askvoll fikk hvert sitt bilde med litt variasjoner. De måler 1,20 X 3 m.

I den senere tid er det monotypiene som fenger meg med sine utfordringer. Kun ett trykk blir det i og med at platen bare kan brukes en gang. Jeg tror jeg har funnet min egen form her.

I 1987 var jeg heldig å kjøpe endevev som Husfliden i Bergen hadde eid. Med den kan jeg veve to meters bredde. Ett av de første bildene jeg da vevde, var til Rogaland Teater. Det var teatersjef Bentein Baardson som holdt takketalen for det.

Jeg har fått utgitt bilde- og diktboka 'Isrosen'. De fleste diktene der er 30-40 år gamle. Bare to i 2000-tallet.

I møte med mennesker får jeg utrolig mye inspirasjon. Å snakke med et menneske og føle gjenklangen i hjertet er en opplevelse. Det tar jeg med meg til vevingen, malingen og skriveingen. Ingen skole kan lære meg dette.

Etter kurset i Friundervisningen ble jeg spurt om å undervise. Det gjorde jeg i ti år fram til sykdommen slo meg ut. Perletreing til bunader var det vi jobbet med. En rekke hobbykurs for barn og eldre hadde jeg på dagtid, fra Fana i sør til Sandviken i nord.

Både Arne og jeg er lei for at kor etter kor legges ned. Derfor var det gledelig å høre at det var startet nytt kor i Uskedal. Selv kunne jeg tenke meg Sørås sangbok tilbake i skolen. Håndarbeid også. Hvem av de unge som går ut av videregående kan idag strikke sine egne labber?

Nostalgi? Ja, OK. Nå mener vi at alderen bør rettferdiggjøre noen sukk på fallrepet.

Boka ISROSEN viser flere sider av kunstnaren Aud.

Tekst: Aud Sørheim Myklebust/Reidar Myklebust
Foto: Reidar Myklebust
Nett: Thor Inge Døssland